

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ

Ο πολιτικός αγώνας των διανοουμένων, ιδιαιτέρως των ευρισκομένων εις τας επαρχίας, οι οποίοι επιθυμούν πράγματι να διασώσουν την ελευθερία των, δεν μπορεί να συνίσταται μόνον εις την προσπάθειαν να καταστήσουν τους συμπολίτας των ευαίσθητους εις την γοητείαν της. Αν θέλουν να διατηρήσουν την ελευθερίαν των πρέπει να μετατραπούν από απρόσιτοι φιλόσοφοι, σε δασκάλους, χωρίς να διστάζουν να έρθουν σε επαφή και να ζήσουν με τις λαϊκές μάζες, ιδιαίτερα δε με τα νιάτα που ανεμοδέρνονται από την «Αμερικανοποιημένη Γλυκιά Ζωή» της μοντέρνας εποχής.

Η Δημοκρατία είναι πρώτα απ' όλα ΠΙΣΤΗ στην τελειοποίηση της ανθρώπινης φύσεως και συνεπώς η διάδοσις της κουλτούρας στη δημοκρατία έχει σαφή ανθρωπιστική κατεύθυνση.

Όλες οι θεωρίες περί εκλεκτών και αρχηγών είναι αντιδημοκρατικές γιατί περιέχουν ιδέες ότι μόνον λίγοι είναι άξιοι να κατορθώσουν εκείνο που πολλοί δεν μπόρεσαν. Η έννοια της δημοκρατίας υπήρξε και είναι πάντα στενά συνδεδεμένη με την έννοια της προόδου και επομένως αι ξεκάθαραι δημοκρατικάί σκέψεις είναι το καλύτερον μέσον για την ανοικοδόμησιν της συνολικής ευτυχίας, που θεμελιώνεται αποκλειστικά στον άνθρωπο.

Οι διανοούμενοι δεν πρέπει να ξεχνούν πως είναι οι φυσικοί φορείς διαμέσου των οποίων δύναται να πραγματοποιηθεί η προοδευτική βελτίωσις του ανθρώπου. Αυτή η συνεχής βελτίωσις του ανθρώπου είναι και η ασφαλέστερα εγγύησις της ελευθερίας.

Οι αληθινοί δημοκράτες διανοούμενοι πρέπει να θεωρούν ως βασικό σκοπό τους το να καταστήσουν τη σημερινή Νέα Γενιά ικανή να παραλάβει από τη γενιά της Αντίστασης την σκυτάλη της προοδευτικής επαναστατικής εξέλιξης και να την οδηγήσουν σταθερά και σίγουρα προς τα εμπρός.

Είναι καιρός πλέον όλοι οι αληθινοί δημοκράτες διανοούμενοι να αναλάβουν και πρακτική δουλειά. Να αναλάβουν την ορθή και προοδευτική διαπαιδαγώγηση της νεολαίας και των Λαϊκών μαζών, διότι η δημοκρατία έχει εις την εποχήν μας ένα βαθύ κοινωνικό περιεχόμενο. Οφείλει να γίνει και εις την Ελλάδα «Δημοκρατία του εργαζόμενου Λαού».

Λαμία, Μάιος 1964

ΑΣΚΙ 1051.01.00021

ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΛΗΤΟΑΚΗ

Μάιος 1964

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΜΑΣ
«ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ»

Μεταξύ των διαφόρων ιδανικών που συγκινούν την ανθρωπότητα είναι και μερικά που είναι κοινά για όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, ηλικίας, κοινωνικής τάξεως, πολιτικών πεποιθήσεων και χρόνου.

Ένα από τα ιδανικά αυτά είναι και το δικό μας, η ΕΙΡΗΝΗ. Η ειρηνική συνύπαρξη των ανθρώπων. Όνειρο της ανθρωπότητας από χιλιάδες χρόνια. Πέρασαν πάνω από δύομιση χιλιάδες χρόνια από τότε που βρέθηκαν στις Ινδίες χαραγμένα πάνω σε μια πέτρα οι πρώτες λέξεις προτροπής υπέρ της ειρήνης και της ειρηνικής συμβίωσης των ανθρώπων. "Τα φτερά της ειρήνης είναι βαρύτερα από τα σίδερα του πολέμου", μας λέει ένα αραβικό γνωμικό που μας έρχεται δια μέσου των αιώνων. Και όμως οι μεγαλύτεροι σοφοί της ανθρωπότητας, οι μεγαλύτεροι και δυνατότεροι άνδρες όλων των περασμένων εποχών και της σύγχρονης, προτίμησαν και προτιμούν τα φτερά της ειρήνης.

"Η ειρήνη είναι η αρετή της προόδου. Ο πόλεμος το έγκλημά της", μας λέει ο Βίκτωρ Ουγκώ. Μα ένας κόσμος χωρίς πολέμους, ένας κόσμος χωρίς όπλα αποτελεί το ισχυρότερο μέσω συσπείρωσης και κινητοποίησης των Λαϊκών μαζών, για τον πιο αποφασιστικό αγώνα απαλλαγής από πάσης μορφής εκμετάλλευση.

Ένας κόσμος χωρίς πολέμους, μια ειρήνη παγκόσμια και σταθερή δεν αποτελεί πλέον για την εποχή μας ουτοπία, διότι η ασφαλέστερη εγγύηση της ειρήνης είναι δυνατή στην εποχή μας. Ο παγκόσμιος γενικός, πλήρης και ελεγχόμενος αφοπλισμός δύναται να πραγματοποιηθεί.

Οι καρποί της γης μπορούν να ξαναγίνουν κοινοί και η γη να μην ανήκει σε κανέναν. Το πρόβλημα των προβλημάτων λοιπόν συνίσταται στο να βρούμε έναν τρόπο ώστε να σταματήσουμε τον κατήφορο της ανθρωπότητας στην άβυσσο του πολέμου και το πιο απαραίτητο είναι να αποκλειστεί για πάντα η δυνατότητα εκρήξεως ενός νέου παγκοσμίου πολέμου.

Μα αυτό είναι πραγματοποιήσιμο μόνο όταν εφαρμόσουμε τον γενικό, πλήρη και ελεγχόμενο αφοπλισμό, όταν κινητοποιηθούμε και επιβάλουμε την ειρήνη και την ειρηνική συνύπαρξη.

Αυτό είναι το ιδανικό μας, δικό μας και ολόκληρης της Ελληνικής Νεολαίας. Αυτό θα μας χαρίσει έναν κόσμο χωρίς πολέμους, έναν κόσμο χωρίς όπλα.

*Γι' αυτόν αγωνιζόμαστε, γι' αυτόν θα αγωνιστούμε, γι' αυτόν μας καλεί η 17^η του Μάη
στον Τύμβο του Μαραθώνα.*

*Οι
Λαμπράκηδες της Λαμίας*

*ΑΣΚΙ 1051.01.00040
ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΛΗΟΤΑΚΗ*

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ - ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Εάν πάντα η Ειρήνη ήταν το μεγαλύτερο αγαθό και ο ανικανοποίητος πόθος των ανθρώπων, σήμερα, στην εποχή των όπλων της μαζικής καταστροφής, η Ειρήνη γίνεται, όχι μόνο το ανώτερο ανθρώπινο αγαθό, αλλά και το πρωταρχικό καθήκον για όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως φύλου ή φυλής, θρησκείας, ηλικίας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Χαρακτηριστική έκφραση της αντίληψης αυτής είναι η περυσινή πασχαλινή εγκύκλιος του Πάπα Ιωάννη 23^{ου} που είχε καταλάβει πολύ καλά το νόημα ενός πυρηνικού πολέμου.

Η εγκύκλιος αυτή μαζί με την επιθανάτιο δέησή του υπέρ της Ειρήνης αποτελούν μια από τις συγκλονιστικότερες πράξεις της εποχής μας.

Αλλά γιατί το πρόβλημα της Ειρήνης έγινε στη σημερινή εποχή το πρωταρχικό καθήκον κάθε ανθρώπου; Ποιοι παράγοντες έδωσαν έναν τέλειο χαρακτήρα στο πρόβλημα της Ειρήνης;

Η εμφάνιση και η ανάπτυξη των όπλων μαζικής καταστροφής ξεκίνησε τον Αύγουστο του 1945 με τη βόμβα στη Χιροσίμα που ήταν ίση προς 20 χιλ. τόνους δυναμίτιδας, και έφτασε στις σημερινές βόμβες ισχύος 100 μεγατόνων, δηλαδή τις βόμβες που ισοδυναμούν με 100 εκατομμύρια τόνους δυναμίτιδας.

Αυτός είναι και ο βασικός παράγων που έδωσε το χαρακτήρα του πρωταρχικού καθήκοντος στο πρόβλημα της ειρήνης.

Η βόμβα στη Χιροσίμα έδωσε συνολικά 240 χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες και προσβεβλημένους από τη ραδιενέργεια που οι περισσότεροι πέθαναν στην πορεία του χρόνου. Περίπου τις ίδιες καταστροφές έδωσε και η δεύτερη που ρίχτηκε στο Ναγκασάκι.

Γιατί, λοιπόν, να μας φαίνεται σαν απίστευτο πως μια βόμβα από τις σημερινές των 100 μεγατόνων, δηλαδή που είναι 5.000 φορές ισχυρότερη από εκείνη της Χιροσίμα, να μην μπορεί να εξαφανίσει ολόκληρα Κράτη; Μερικοί ειδικοί ισχυρίζονται πως 2 βόμβες των 100 μεγατόνων μπορούν να εκμηδενίσουν την Αγγλία, τη Γερμανία, τη Γαλλία κ.λ.π.

Όπως βλέπετε, αγαπητοί μου φίλοι, με τέτοια πολεμικά μέσα στη διάθεση των αντιπάλων δυνάμεων σ' ένα νέο πόλεμο, οι ζημιές σ' έμψυχο υλικό και σε υλικές καταστροφές θα ξεπεράσουν κατά πολύ τα όρια των προηγούμενων πολέμων.

Έτσι, ενώ ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος έδωσε 10 εκατ. νεκρούς και 20 εκατ. τραυματίες, ο δεύτερος 34 εκατ. νεκρούς και 28 εκατ., περίπου, τραυματίες, ένας σύγχρονος πυρηνικός πόλεμος θα δώσει 1 δισεκατομμύριο νεκρούς και παράλληλο σακάτεμα της υγείας όλων των άλλων που θα επιζήσουν μιας τέτοιας συμφοράς. Επιπλέον θα καταστρέψει σχεδόν όλες τις

ανθρώπινες δημιουργίες και θα φέρει πίσω, σε πρωτόγονη κατάσταση τον σύγχρονο πολιτισμό μας.

Ο διάσημος Αμερικανός Χημικός Laouis Raouling, τιμημένος με το βραβείο Νόμπελ, υπολογίζει πως στους δύο πρώτους μήνες ενός νέου πολέμου, φυσικά πυρηνικού, οι απώλειες και από τα δύο στρατόπεδα θ' ανέλθουν σε 500 με 700 εκατομμύρια ψυχές. Ο Χρουτσώφ τις ανεβάζει σε 800 εκατ. ψυχές, πριν, δε, από λίγο καιρό ο μεγάλος Kennedy μας μίλησε για 300 εκατ. ψυχές απώλειες μέσα στα πρώτα 60 λεπτά της ώρας.

Πρόκειται, μήπως, για σκόπιμη διόγκωση του αριθμού των απωλειών από τον μεγάλο Kennedy για να εξασφαλίσει την έγκριση της φιλειρηνικής πολιτικής του από το Αμερικανικό Κογκρέσο ή για να πετύχει κάποια συνεννόηση με τη Σοβιετική Ένωση; Δεν το νομίζουμε.

Αντίθετα, πιστεύουμε πως ο αριθμός των μελλοντικών απωλειών προέρχεται από αντικειμενική κρίση, που πηγάζει από την συναίσθηση των ευθυνών που είχε για ένα πόλεμο που μπορούσε να ξεσπάσει.

Αλλά και χωρίς τις γνώμες των μεγάλων, αν δεχτούμε μόνο τις γνώμες των ειδικών, σχετικά με τα υπάρχοντα μέχρι σήμερα αποθέματα πυρηνικών βομβών - και υπάρχουν 250 χιλ. μεγατόνοι - βλέπουμε να αντιστοιχούν σε κάθε ανθρώπινο πλάσμα 80 τόνοι δυναμίτιδας.

Αν σκεφτούμε, κάπως προσεκτικά, λίγο τα ελάχιστα στοιχεία που αναφέρθηκαν μέχρι εδώ και τις καταστροφές που μπορούν να προξενηθούν στην ανθρωπότητα από έναν πυρηνικό πόλεμο, θα πρέπει να μας πιαστεί η ανάσα.

Η αγωνία μας γίνεται ακόμα μεγαλύτερη όταν σκεπτόμαστε πως ο πόλεμος αυτός μπορεί να ξεσπάσει και από ένα τυχαίο γεγονός ή από ανεύθυνους ανθρώπους και χωρίς την πρωτοβουλία υπεύθυνης κυβέρνησης.

Να γιατί, αγαπητοί φίλοι της Ειρήνης, η πάλη για την Ειρήνη έγινε στην σημερινή εποχή το πρωταρχικό καθήκον κάθε ανθρώπου. Και το πρωταρχικό αυτό καθήκον προβάλλει κάθε στιγμή και λεπτό με περισσότερο έντονη απαιτητικότητα σε κάθε άνθρωπο, σ' όποια κοινωνική τάξη και αν ανήκει. Αφού στο μαζικό πυρηνικό θάνατο θα συμπεριλαμβάνονται δεξιοί, κεντρώοι και αριστεροί, χωρίς πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, πλούσιοι ή φτωχοί για τον απλούστατο λόγο ότι δεν θα έχει κανείς τη δυνατότητα να προστατευτεί από έναν τέτοιο πόλεμο.

Τιοια, λοιπόν, λογική, ποιο ηθικό κίνητρο πραγματικό ή πλαστό μπορεί να υπάρχει σήμερα για έναν νέο επιθετικό πόλεμο με πυρηνικά όπλα;

Αν, πραγματικά, εκτιμούσαμε σωστά τον κίνδυνο που μας απειλεί, αν συνειδητοποιούσαμε όσο πρέπει τον κίνδυνο ενός πυρηνικού πολέμου, τότε δεν θα μέναμε ούτε λεπτό, ούτε στιγμή ήσυχoi. Θα δραστηριοποιούμασταν

συνεχώς έως τη στιγμή εκείνη που θα βλέπαμε πως η ανθρωπότητα βρίσκεται μακριά από μια πυρηνική καταστροφή.

Για μια τέτοια δραστηριοποίηση κανείς δεν μπορεί να μας αποτρέψει ή να παρεμποδίσει τις κινητοποιήσεις μας - εκτός φυσικά από τις εξαιρέσεις των ολίγων, τύπου χωροφύλακα, που στον Τύμβο του Μαραθώνος πέρυσι την ημέρα της πορείας φώναζε «Ζήτω ο πόλεμος», γιατί πιστεύουμε πως κανείς, απολύτως, κανείς ακόμα και τα κρατικά όργανα που μας παρεμπόδιζαν, δεν θα ήθελαν να δουν να εξαφανίζονται για λίγα λεπτά της ώρας τα πιο προσφιλή τους πρόσωπα και αυτοί οι ίδιοι ακόμα.

Αν η κάθε μητέρα πίστευε πως το φιλί που δίνει στο βλαστάρι της το βράδυ στο κρεβάτι του, πιθανώς να 'ναι το τελευταίο, όχι μόνο γι' αυτήν αλλά για όλες τις μανάδες, θα εξαγριωνόταν όπως εξαγριώνεται το θηλυκό στη φύση, όταν κινδυνεύουν τα μικρά του. Και θα φρόντιζαν όλες μαζί να κατοχυρώσουν την Ειρήνη και την ειρηνική πορεία στη ζωή, υποχρεώνοντας όλους εκείνους που δυστροπούν να μπουν στο δρόμο της ειρηνικής συνύπαρξης.

Το παράξενο όμως είναι, ότι ενώ σε ένα μικρότερο και μερικότερο κίνδυνο, π.χ. σε μια επιδημία, φροντίζουμε να ληφθούν όλα τα μέτρα για να την απομακρύνουμε για πάντα, μπροστά στον τρομακτικό κίνδυνο ενός πυρηνικού πολέμου μένουμε αδιάφοροι και οι περισσότεροι αδρανείς.

Αυτό συμβαίνει, απλούστατα, γιατί δεν έχουμε ακόμα συνειδητοποιήσει την έκταση της καταστροφής που μας απειλεί σαν ανθρώπινο είδος και την τρομακτική δύναμη που έχουμε σαν λαός, σαν μάζες.

Η αδιαφορία μας στον κίνδυνο αυτό είναι καταπληκτική. Σαν να περιμένουμε ν' αρχίσουν να πέφτουν πρώτα πάνω στα κεφάλια μας οι πυρηνικές βόμβες για να αντιληφθούμε το μέγεθος του κινδύνου.

Αν, δε, πράγματι περιμένουμε κάτι τέτοιο για να αντιληφθούμε τι, πραγματικά, συμβαίνει γύρω μας, όταν το αντιληφθούμε θα είναι αργά, πολύ αργά μάλιστα. Γι' αυτό η έγκαιρη δραστηριοποίηση όλων μας για την κατοχύρωση της Ειρήνης είναι το υπέρτατο καθήκον απέναντι στην ίδια τη ζωή, στον ίδιο τον άνθρωπο.

Κατά τη διάρκεια της Ειρήνης πρέπει να προπαρασκευάζεται η Ειρήνη και όχι να είναι το ώριμο φρούτο του πολέμου. Η Ειρήνη είναι πράγμα πολύ σπουδαίο για να το εμπιστευθούμε αποκλειστικά στα χέρια των κυβερνώντων.

Είναι το πολυτιμότερο αγαθό του λαού. Και μόνο ο λαός μπορεί να το διαφυλάξει και να το κατοχυρώσει για πάντα.

Όποιος αδρανεί στην Ιερή υπόθεση της Ειρήνης, έστω και άθελά του, εγκληματεί όχι μόνο εις βάρος των δικών του, αλλά και εις βάρος του Ανθρώπου γενικά. Παρά το γεγονός ότι με τις τελευταίες εξελίξεις σημειούνται κάποια ύφεση στις σχέσεις μεταξύ των δύο αντιπάλων στρατοπέδων, πρέπει να το νιώσουμε πολύ καλά όλοι μας πως είμαστε ακόμα

πολύ μακριά από την εγγυημένη Ειρήνη. Γι' αυτό επιβάλλεται μεγαλύτερη δραστηριοποίηση υπέρ της Ειρήνης, έστω και αν μερικοί τρελοί μας εμποδίζουν, μας φυλακίζουν, μας δικάζουν, μας σκοτώνουν, όπως τον Ήρωα Μαραθωνοδρόμο της Ειρήνης Γ. Λαμπράκη.

Μα τώρα ας δούμε λίγα για την ιστορία των πυρηνικών όπλων, για το πώς δρουν τα πυρηνικά όπλα, ποια είναι η έκταση των καταστροφών σε περίπτωση πολέμου και ποιες οι συνέπειες επί της υγείας των ζωντανών οργανισμών από την ραδιενέργεια.

Τον Αύγουστο του 1939 ο μέγας Αϊνστάιν υπέβαλε μια έκθεση στον πρόεδρο Ρούσβελτ της Αμερικής και του τόνιζε την δυνατότητα της κατασκευής της ατομικής βόμβας με τρομακτική, μάλιστα, δύναμη.

Η δυνατότητα αυτή είχε δημιουργηθεί ύστερα από τις έσοχες εργασίες του ζεύγους Ζόλιο - Κιουρί στη Γαλλία πάνω στα ραδιοϊσότοπα και τις αλυσιδωτές αντιδράσεις. Η δυνατότητα αυτή προωθήθηκε αμέσως στην Αμερική και έτσι το 1942 στις 2 του Δεκέμβρη λειτούργησε κάτω από τη διεύθυνση του Ιταλού φυσικού Φέρμι, η πρώτη στήλη για την παραγωγή ισότοπων ουρανίου. Ο Ε. Fermi Arstain ήταν εβραϊκής καταγωγής.

Έτσι, στις 16 του Ιούλη του 1945 στο πεδίο των δοκιμών του Alogordo (Νέο Μεξικό) έγινε η πρώτη δοκιμή της ατομικής βόμβας.

Αντί όμως, όπως είχαν προτείνει οι επιστήμονες να γίνει μια δοκιμαστική επίδειξη της βόμβας αυτής στους Ιάπωνες αντιπροσώπους και να ζητηθεί η άμεση συνθηκολόγηση της Ιαπωνίας, προτιμήθηκε από τον τότε πρόεδρο της Αμερικής Τρούμαν ο ατομικός βομβαρδισμός των πόλεων Χιροσίμα, Ναγκασάκι, που έγιναν αντιστοίχως στις 6 και 8 Αυγούστου 1945, ενάντια, μάλιστα, σ' έναν εχθρό ήδη νικημένο προ πολλού.

Στην πραγματικότητα όμως ο ατομικός αυτός βομβαρδισμός έγινε για να εγκαινιασθεί η Αμερικανική ατομική πολιτική, δηλαδή η πολιτική της υποταγής των πάντων στον κάτοχο του πυρηνικού αυτού όπλου.

Το μονοπώλιο της ατομικής βόμβας οι Αμερικανοί το κράτησαν μέχρι το 1949, Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου η Σοβιετική Ένωση κατασκεύασε την δική της ατομική βόμβα που ήταν μάλιστα πολύ ισχυρότερη από την Αμερικανική.

Αυτό φόβισε πολύ τους Αμερικανούς που αμέσως αποφάσισαν να προβούν στην κατασκευή της υδρογονικής βόμβας. Πράγματι το 1952 οι Αμερικανοί δοκίμασαν την πρώτη υδρογονοβόμβα.

Αλλά και οι Ρώσοι μετά ένα χρόνο, το 1958, δοκίμασαν τη δική τους υδρογονοβόμβα που και αυτή ήταν πάλι ανώτερη της αμερικανικής, διότι είχε το πλεονέκτημα να είναι βόμβα ξερή και κατά συνέπεια ελαφρότερη.

Η δύναμη των θερμοπυρηνικών όπλων που έχουν κατασκευασθεί μέχρι σήμερα είναι ίσαμε 3000 φορές ισχυρότερες από εκείνες των Χιροσίμα -

Ναγκασάκι. Οι Ρώσοι όμως ισχυρίζονται ότι κατέχουν στη διάθεσή τους τη βόμβα των 100 μεγατόνων, δηλαδή τη βόμβα που είναι 5000 φορές ισχυρότερη από της Χιροσίμα.

Εκτός όμως από τις ατομικές και υδρογονοβόμβες υπάρχουν και άλλα είδη πυρηνικών βομβών όπως η βόμβα 3F και η βόμβα κοβαλτίου.

Υπάρχουν επίσης σε μεγάλη αφθονία πλήθος ατομικών βλημάτων για όλμους, πυροβόλα, μπαζούκας κ.λ.π. Το τι ακριβώς όμως υπάρχει δεν μπορούμε να το ξέρουμε γιατί τα πάντα κρατούνται σε απόλυτη μυστικότητα. Ότι ξέρουμε είναι εκείνα που επίσημα ανακοινώνουν τα δυο στρατόπεδα.

Τα πυρηνικά όπλα διαφέρουν από όλα τα άλλα, διότι δρουν κατά τρεις διαφορετικούς τρόπους, καταστρεπτικά, φυσικά. Δρουν με το εκρηκτικό κύμα, με το θερμικό κύμα, με το ραδιενεργό κύμα και ραδιενεργή σκόνη. Τα δυο πρώτα δρουν άμεσα, το τρίτο άμεσα και έμμεσα μέσω της ραδιενεργής σκόνης, γι' αυτό και η καταστροφική δράση του ραδιενεργούς κύματος κρατάει από λίγα λεπτά έως αρκετά χρόνια.

Η έκταση των καταστροφών σε περίπτωση ενός πυρηνικού πολέμου θα είναι όχι μόνο σ' έμφυχο υλικό (από 400 εκατ. μέχρι 800) αλλά και στα μέσα παραγωγής, στα έργα πολιτισμού και βιοτικών αναγκών και στις επιδράσεις επί της υγείας των επιζώντων οργανισμών.

Το μεγάλο, όμως, πρόβλημα είναι ότι η ανθρωπότητα δεν διατρέχει κίνδυνο από τα πυρηνικά όπλα μόνο σε περίπτωση ενός πυρηνικού πολέμου. Τον διατρέχει και σε πολύ μεγάλο βαθμό μάλιστα και κατά την περίοδο της Ειρήνης από τη ραδιενέργεια που περιέχεται στην ατμόσφαιρα, ως αποτέλεσμα των διαφόρων πυρηνικών δοκιμών.

Αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος. Η αποτροπή δε του κινδύνου αυτού έχει καταστεί το πιο επείγον πρόβλημα της εποχής μας. Για τον κίνδυνο αυτό μίλησαν και μιλούν οι διασημότεροι επιστήμονες (Αϊνστάιν, Ζόλιο, Κιουρί, Lanouis Raouling, Rassel, Σβάϊτσερ, Νεχρού κ.λ.π.).

Ωστόσο, εμάς σαν σύνολο μας χαρακτηρίζει μια αδιαφορία, μια άγνοια, ένα πνεύμα ζαμανφουτισμού, τόσο για το θέμα των πυρηνικών δοκιμών, όσο και για το θέμα ενός πυρηνικού πολέμου. Επίσης και μια χαρακτηριστική ατολμία για ενεργό κινητοποίηση πάνω στα ζητήματα αυτά λόγω αντίδρασης των κρατικών μηχανών.

Οι κορυφαίοι, όμως, επιστήμονες κάθε μέρα, κάθε στιγμή κρούουν τον κώδωνα του μεγάλου κινδύνου. Από την Ευρώπη η φωνή του διάσημου ατομικού Επιστήμονα Ζόλιο - Κιουρί, ήδη νεκρού, τονίζει: «σοβαρός κίνδυνος απειλεί όλους εμάς και τους απογόνους μας αν δεν διακοπούν αμέσως οι πυρηνικές δοκιμές. Τα ραδιενεργά στοιχεία στην ατμόσφαιρα θα προκαλέσουν κρούσματα καρκίνου». Ο μεγάλος Αμερικανός Επιστήμονας Raouling, σε μια ομιλία του έκκληση από την τηλεόραση στην Αμερική, τόνισε πως η ραδιενεργός σκόνη, που προέρχεται από τις πυρηνικές δοκιμές, θα

προκαλέσει κατά τη διάρκεια κάθε μιας από τις 20 προσεχείς γενεές τη γέννηση 200.000 ανωμάτων παιδιών.

Ο Χέρμαν Μύλλερ, που τιμήθηκε με το βραβείο Nobel γιατί απέδειξε την επιβλαβή επίδραση της ραδιενέργειας στην κληρονομικότητα, τονίζει πως λόγω της ραδιενέργειας παρουσιάζεται συντόμευση του ορίου της ζωής και εμφάνιση λευχαιμίας.

Έντονες διαμαρτυρίες έρχονται από την Ομοσπονδία των Ιαπωνικών Πανεπιστημίων, από τα Επιστημονικά Σωματεία της Ελβετίας, του Βελγίου, της Ολλανδίας, της Σουηδίας, του Μεξικού.

18 ατομικοί επιστήμονες της Δυτικής Γερμανίας, που αποτελούν τη λεγόμενη «Ατομική οικογένεια» και που όλοι τους είναι δεξιοί, ζήτησαν από την Κυβέρνησή τους τη ματαίωση στη χώρα τους ατομικών βάσεων.

Σύμφωνα δε με τις τελευταίες μελέτες στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι θα πρέπει να πεθάνουν από λευχαιμία ακόμα γύρω στα 140.000 άτομα από εκείνα που επέζησαν της καταστροφής.

Συνέπειες όμως από τις πυρηνικές δοκιμές επιπίπτουν και στη γεωργία και αυτό έχει μεγάλη σημασία για τον άνθρωπο, διότι μέσω της βλάστησης συνεχίζεται η ζωή του ανθρωπίνου είδους.

Πάντως και αν εν τω μεταξύ μεσολάβησε η Συμφωνία της Μόσχας για την μερική κατάπαυση των πυρηνικών δοκιμών, δεν μετριάσθηκε ο κίνδυνος.

Οι κίνδυνοι σήμερα από τις πυρηνικές δοκιμές και οι πιθανότητες ενός θερμού πολέμου είναι εξ ίσου πολλές όπως και πρώτα, η δε τύχη της χώρας μας σε περίπτωση πυρηνικού πολέμου θα είναι απελπιστική.

Μα για να γνωρίσουμε το μέγεθος των καταστροφών που θα πάθει η Ελλάδα σε περίπτωση πολέμου, θα πρέπει να γνωρίσουμε πρώτα πρώτα τι είδους στόχοι υπάρχουν σ' αυτήν.

Τα στοιχεία προέρχονται από τις εφημερίδες της Χιροσίμα.

1) Υπάρχουν βάσεις για ατομικά αεροπλάνα.

2) Υπάρχει υπό κατασκευή ένα εκπαιδευτικό Κέντρο για εκτόξευση πυραύλων.

3) Ναυτική βάση στη Σούδα.

4) Βάσεις πυραυλοφόρων υποβρυχίων.

Αυτοί είναι οι κύριοι και οι πρώτοι στόχοι που οπωσδήποτε θα επιδιώξει να χτυπήσει ο αντίπαλος στο πρώτο πλήγμα που θα δώσει στη χώρα μας.

Εκτός, όμως, από αυτούς τους στόχους θα χτυπηθούν ακόμα:

1) Οι πιθανοί στόχοι στρατηγικής συγκέντρωσης των μονάδων.

2) Πιθανώς μερικές συγκοινωνίες και ίσως και η υψικάμινος της Ελευσίνας και τα Ναυπηγεία του Σκαρμαγκά.

Δε μιλήσαμε για τον 6° αμερικανικό στόλο γιατί αυτό εξαρτάται από το βαθμό που θα πλησιάζει την Ελλάδα. Πάντως η ραδιενεργός σκόνη από τα πυρηνικά πλήγματα που θα στραφούν ενάντια στον 6° αμερικανικό

στόλο θα πέσει και στη χώρα μας όπου και αν βρίσκεται ο αμερικανικός στόλος στη Μεσόγειο.

Όλοι οι προαναφερθέντες υπάρχοντες στόχοι είναι αποτέλεσμα της στρατηγικής τακτικής των Αμερικανών που εφαρμόζουν την διασπορά των Αμερικανικών βάσεων, ώστε να μπορούν, αφ' ενός να πλήξουν τον εχθρό εκτός Αμερικανικού εδάφους αποφεύγοντας έτσι τα απαντητικά πλήγματα και την προστασία του Αμερικανικού εδάφους, αφ' ετέρου για να ασκείται μεγαλύτερη πολιτική επιβολή από μέρους των Αμερικανών στα μέρη που υπάρχουν οι βάσεις τους.

Ο Χρουτσώφ σε μια δεξίωση στη Μόσχα μας προειδοποίησε ανοιχτά λέγοντάς μας: «Αφού εσείς οι Έλληνες μεταβάλατε σε πολεμικές βάσεις τους ελαιώνες σας, αυτές αναγκαστικώς θα βομβαρδιστούν, έστω και αν γειτονεύουν με αυτές τα μνημεία της Αρχαίας Ελλάδας».

Το θέμα λοιπόν ενός ενδεχομένου πυρηνικού πολέμου δεν μπορούμε να το βλέπουμε μονάχα από τη γενική του σκοπιά, δηλαδή από τη σκοπιά των συνεπειών του σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα, αλλά και από τη μερική του θέση, των συνεπειών του στην ίδια την πατρίδα μας.

Επιδρώντες λοιπόν εμείς σαν μάζες στη χώρα μας υπέρ της Ειρήνης, έμμεσα επιδρούμε και στη γενική μορφή του προβλήματος.

Βάσει, επομένως, των στόχων των υπάρχοντων στην Ελλάδα, σε περίπτωση πολέμου και σύμφωνα με την πολεμική λογική και τις πιθανές βάσεις, βγαίνει το συμπέρασμα ότι:

- 1) Η Κρήτη θα υποστεί τρία πυρηνικά πλήγματα. Οι συνέπειες των πληγμάτων αυτών θα πλήξουν και την Πελοπόννησο.
- 2) Τα νησιά του Αιγαίου εξ αιτίας των πυραυλοφόρων υποβρυχίων.
- 3) Η Θεσσαλία γιατί εκτός από τα αεροδρόμια ίσως υπάρχουν και άλλοι σοβαροί στόχοι.
- 4) Η Βόρειος Ελλάδα ως στόχοι πιθανής στρατηγικής συγκέντρωσης των Ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων.

Με βάση τους στοιχειώδεις αυτούς υπολογισμούς βλέπουμε ότι η Ελλάς απειλείται από μια πραγματική εκμηδένιση και της χώρας και του πληθυσμού της και τη μετατροπή της με λίγα λόγια σ' ένα απέραντο νεκροταφείο.

Να, λοιπόν, γιατί το πρόβλημα της Ειρήνης έχει τόση ξεχωριστή σημασία για τη χώρα μας. Για τον καθένα μας χωριστά το πρόβλημα της Ειρήνης πρέπει ν' αποτελέσει ιδιαίτερη φροντίδα. Μόνο όταν γίνει αυτό μπορούμε να πούμε κάπως ότι η κυριότητα της χώρας μας έχει περιφρουρηθεί.

Δυστυχώς όμως μέχρι σήμερα οι οπαδοί της Ειρήνης στη χώρα μας υπέστησαν πολλούς διωγμούς. Αυτοί ακριβώς, όμως, οι διωγμοί με οποιαδήποτε δικαιολογία και αν γίνονται, δείχνουν τις ύποπτες προθέσεις

εκείνων που βάζουν σε διωγμό το κίνημα της Ειρήνης. Οι πράξεις αυτές αποτελούν ασυγχώρητο έγκλημα σε βάρος ολοκλήρου του Έθνους.

Βάσει λοιπόν όλων αυτών που αναφέρθηκαν πιο πάνω μπαίνει αυτόματα το μεγάλο ερώτημα. Είναι σωστή η εξωτερική πολιτική της χώρας μας ή θα πρέπει να ακολουθήσει κάποια άλλη που θα την απαλλάσσει από όλους τους κινδύνους αυτούς και επί πλέον θα δώσει στο λαό μας πολλά, πάρα πολλά οικονομικά ωφελήματα. Συνεπώς μια πιο χαρούμενη και ξένοιαστη ζωή.

Πάνω στο πρόβλημα αυτό υπάρχουν 4 λύσεις:

- 1) Η ένταξή μας στο Ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο που ήδη βρισκόμαστε.
- 2) Η ένταξή μας στο Σοσιαλιστικό στρατόπεδο (ακατόρθωτο προς το παρόν).
- 3) Η ένταξή μας στο μπλοκ των αδεσμεύτων χωρών με λίγη προσπάθεια και σε λίγο χρόνο και
- 4) Η άσκησή μιας περισσότερο ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής χωρίς να αλλάξουμε συμμαχίες και πολεμικούς συνασπισμούς, πράγμα που μπορεί να πραγματοποιηθεί αμέσως, φτάνει να υπάρχει λίγη καλή διάθεση από τη σημερινή κυβέρνηση.

Τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας λύσης είναι σημαντικά και το βεβαιώνουν οι περιπτώσεις άλλων χωρών.

Διότι εφαρμόζοντας μια περισσότερο ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική θα μπορούμε ν' ανταποκριθούμε στις προτάσεις των χωρών του σοσιαλιστικού στρατοπέδου για διαπραγματεύσεις και ειρηνική λύση των διαφόρων διαφορών.

Θα μπορούμε να υιοθετήσουμε την πολιτική για απύραυλη ζώνη και χωρίς ατομικά όπλα στα Βαλκάνια και τη μετατροπή των περιοχών αυτών σε ζώνες Ειρήνης. Επί πλέον θα μπορούμε να έχουμε μια απύραυλη Μεσόγειο. Η πολιτική αυτή θα απαλλάξει την πατρίδα μας από τις τρομερές καταστρεπτικές συνέπειες σε περίπτωση πολέμου. Θα μειώσει το ύψος των στρατιωτικών δαπανών στα επίπεδα των άλλων χωρών και των αναγκών της χώρας μας.

Και δυνατή και συμφέρουσα είναι μια τέτοια πολιτική για τη χώρα μας και δύναται να πραγματοποιηθεί αρκεί ν' απαλλαγούμε από την επιθυμία που έχουμε να προηγούνται τα κομματικά συμφέροντα από τα συμφέροντα του Έθνους. Φτάνει μια συνεχής πάλη υπέρ της Ειρήνης για να ανατρέψει όλα τα σχέδια των πολεμοκαπήλων και για να κατοχυρώσει την Ειρήνη.

Διότι πράγματι σήμερα όσο ποτέ άλλοτε είναι δυνατή η αποτροπή ενός πυρηνικού πολέμου. Σήμερα υπάρχουν παράγοντες ειρήνης που είναι περισσότερο ισχυρές.

Αλλά ποιοι είναι οι παράγοντες που πραγματικά ενδιαφέρονται για την Ειρήνη και παλεύουν γι' αυτήν;

Πρώτα πρώτα έρχεται το πανίσχυρο πλέον Σοσιαλιστικό στρατόπεδο με επικεφαλής την Σοβιετική Ένωση.

Αν η Ειρήνη έχει περιφρουρηθεί ως τα σήμερα, αυτό βασικά οφείλεται τόσο στην ισχύ του σοσιαλιστικού Στρατοπέδου όσο και στην επιμονή του να αγωνίζεται υπέρ της Ειρήνης.

Δεύτερος παράγοντας είναι οι αδέσμευτες χώρες, με έναν πληθυσμό 600, περίπου, εκατομμυρίων.

Τρίτος παράγοντας είναι τα Κομμουνιστικά κόμματα και η εργατική τάξη σε όλες τις Ιμπεριαλιστικές χώρες. Από το γεγονός πως οι κομμουνιστές παίζουν σοβαρότατο ρόλο στο κίνημα της Ειρήνης, βγήκε και ο κακόβουλος χαρακτηρισμός πως το κίνημα της Ειρήνης είναι κομμουνιστικός δάκτυλος προπαγάνδας.

Τέταρτος παράγοντας είναι το Εθνικό Απελευθερωτικό κίνημα των αποικιακών λαών των χωρών που πρόσφατα τίναν τον αποικιακό ζυγό.

Πέμπτος παράγοντας είναι το διεθνές κίνημα υπέρ της Ειρήνης.

Είναι πλουσιότατη η δράση του κινήματος αυτού σε διεθνή κλίμακα. Το κίνημα αυτό αγκαλιάζει ανθρώπους διαφόρων κοινωνικών τάξεων και στρωμάτων, έχει δε μακρόχρονη δράση.

Αρκεί να ξέρετε πως το πρώτο παγκόσμιο συνέδριο των Αγωνιστών της Ειρήνης έγινε στο Παρίσι τον Απρίλιο του 1949.

Στο πρώτο αυτό συνέδριο αποφασίστηκαν τα εξής:

- 1) Να εξασφαλιστεί η παγκόσμιος Ειρήνη πάση θυσία.
- 2) Η αντίδραση κατά του πολέμου πρέπει να είναι ενεργητική, με διαδηλώσεις, συλλαλητήρια, πορείες, διαφώτιση μαζών και με μποϊκοτάζ.
- 3) Οι κυβερνήσεις των μεγάλων κρατών πρέπει να πεισθούν, έστω και κάτω από τη λαϊκή πίεση να υπογράψουν σύμφωνα Ειρήνης μεταξύ τους και να απαρνηθούν τα πυρηνικά όπλα. Τις αποφάσεις αυτές και το καταστατικό τα υπέγραψαν αντιπρόσωποι από 62 χώρες.

Το παγκόσμιο κίνημα της Ειρήνης μέσα στα 16 χρόνια της δράσης του επέτυχε πάρα πολλά. Τα σπουδαιότερα είναι τα εξής:

- 1) Η έκκληση της Στοκχόλμης για την παύση των πυρηνικών δοκιμών την οποία και υπέγραψαν 500 εκατ. άνθρωποι από όλες τις γωνιές του κόσμου.
- 2) Την ίδρυση σε όλο τον κόσμο ειρηνιστικών οργανώσεων μέσα και έξω από το παγκόσμιο κίνημα.
- 3) Σε πολλά διεθνή προβλήματα δόθηκαν λύσεις σύμφωνες προς το πνεύμα του κινήματος Ειρήνης, όπως π.χ. στην κρίση της Κούβας το 1961.
- 4) Με την υποστήριξη των οπαδών της Ειρήνης πολλές χώρες απέκτησαν την ανεξαρτησία τους. Περισσότερες από 34 χώρες έγιναν

ανεξάρτητες από την εποχή της συστάσεως του Παγκοσμίου Κινήματος Ειρήνης.

5) Να αποκτήσει το Κίνημα της Ειρήνης υψηλούς προστάτες π.χ. τους Αμερικανούς συγγραφείς Στάινμπεκ, Χεμινγκουέι, Μύλλερ, τους καλλιτέχνες Βοροχόρ, Τζέρι Λιούις, Μάρλον Μπράντο, τον μεγάλο σοφό Αϊνστάιν, τον φιλόσοφο Bern. Rabel, τον Πάπα Ιωάννη 23^ο και πολλούς άλλους.

Όλοι αυτοί και χιλιάδες άλλοι μικρότεροι μαζί με τα εκατομμύρια των εργαζομένων αποτελούν το Παγκόσμιο Κίνημα Ειρήνης που έχει ως βασικές αρχές του τα εξής:

- α) Ειρηνική συνύπαρξη και αφοπλισμός.
- β) Διακανονισμό των διαφορών με ειρηνικό τρόπο (διαπραγματεύσεις).
- γ) Πολιτική και οικονομική ανεξαρτησία και αναγνώριση της ισότητας όλων των κρατών.
- δ) Μη επέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις των άλλων κρατών.
- ε) Ανάπτυξη των οικονομικών και πολιτιστικών σχέσεων μεταξύ των διαφόρων χωρών με βάση την ισότητα και το αμοιβαίο συμφέρον.

Παρ' όλα αυτά, όμως, πρέπει να παραδεχτούμε πως το Παγκόσμιο Κίνημα Ειρήνης δεν πέτυχε παντού την αφύπνιση των μαζών, τη δραστηριοποίησή τους για την περιφρούρηση της Ειρήνης.

Αιτίες είναι οι συνειδητές προσπάθειες των πολεμοκαπήλων να κρατήσουν τις μάζες στην αδράνεια, διότι πολύ φυσικά γι' αυτούς είναι επικίνδυνο το Κίνημα Ειρήνης, διότι όλοι αυτοί δεν είναι τίποτα άλλο παρά δικτάτορες (κρυφοί ή φανεροί), πολεμικοί βιομήχανοι ή υπάλληλοι αυτών, αποικιοκράτες. Η συνηθισμένη κατηγορία που αποδίδουν όλοι αυτοί, επαναλαμβάνω είναι πως το Κίνημα Ειρήνης αποτελεί κομμουνιστική προπαγάνδα.

Η κατηγορία αυτή προκαλεί όχι μόνο την αγανάκτηση αλλά και γέλωτες διότι πρώτα πρώτα, στο Κίνημα Ειρήνης μετέχουν απλώς ΚΑΙ κομμουνιστές και όχι μόνο αποκλειστικά κομμουνιστές όπως λένε και δεύτερον, αν πράγματι είναι δάκτυλος κομμουνιστικής προπαγάνδας, δεν θα ήταν ευχής έργο να κάνουν και όλοι οι άλλοι παρόμοια προπαγάνδα, αντί να επιδίδονται σε πυρετώδεις εξοπλισμούς.

Γι' αυτό η ανάγκη της διαφωτιστικής δουλειάς μέσα στις μάζες είναι τεράστια. Οι πλατιές μάζες βρίσκονται σε τέλεια άγνοια. Χρειάζεται πλατιά διαφωτιστική δουλειά μέσα στο λαό για τις συνέπειες ενός συγχρόνου πυρηνικού πολέμου και από εκεί και πέρα έντονη δουλειά για την συνειδητοποίηση της γνώσης αυτής.

Και αυτή η δουλειά πρέπει να γίνει από μας, γιατί εμείς είμαστε τα προοδευτικά στοιχεία. Μέσα σε κάθε χώρα κυρίαρχος είναι ο λαός και όχι οι κυβερνήτες που βρίσκονται κατ' εντολή του λαού. Έτσι στις πιο

αποφασιστικές στιγμές για κάθε χώρα, όχι μόνο δικαιούται αλλά και υποχρεούται το μεγάλο αφεντικό - ο λαός - να κινηθεί και να επιβάλει τις λύσεις που αυτός θέλει.

Η άγνοια των συνεπειών του πυρηνικού πολέμου είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του Κινήματος για την Ειρήνη και ο μεγαλύτερος σύμμαχος των πολεμοκαπήλων. Εμπρός, λοιπόν, να εξαφανίσουμε την άγνοια αυτή, ώστε να αποκτήσει ο λαός μια πλήρη γνώση για το τι τον περιμένει από έναν πυρηνικό πόλεμο.

Με τη γνώση του κινδύνου ο λαός καθημερινά θα ενδιαφέρεται πιο πολύ για την τύχη των προσώπων και πραγμάτων που αγαπά και που καθημερινά μοχθεί.

Μόνο άμα γνωρίσει ο λαός τι καταστροφές ακριβώς θα προκαλέσει ένας πυρηνικός πόλεμος, ποια θα ήταν η προσφορά στην ανθρωπότητα αν η πυρηνική ενέργεια χρησιμοποιούταν αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς, ποιες οι οικονομικές επιβαρύνσεις των λαών από τα εξοπλιστικά προγράμματα και το πώς μόνον ο γενικός, πλήρης και ελεγχόμενος αφοπλισμός είναι η μόνη εγγύηση για την κατοχύρωση της Ειρήνης, τότε μόνον θα δραστηριοποιούνταν και θα κινητοποιούνταν μαζικά για την κατοχύρωση της Ειρήνης.

Όλες δε οι δραστηριοποιήσεις αυτές πρέπει σήμερα να στραφούν προς δύο βασικές κατευθύνσεις.

1) Προς την επιβολή της πολιτικής της Ειρήνης.

Συνύπαρξη κρατών με διαφορετικό σύστημα.

2) Προς τον γενικό, πλήρη και ελεγχόμενο αφοπλισμό.

Μα, για να δούμε τι ακριβώς είναι το πρώτο, δηλαδή τι είναι η ειρηνική συνύπαρξη. Μια απλοϊκή, ατελής και χαρακτηριστική κάπως διατύπωση, που πιάνει μόνο το απαγορευτικό μέρος της ειρηνικής συνύπαρξης είναι αυτή που δίνει ένας αστός Δυτικογερμανός Οικονομολόγος - Αγροτιστής, ο Φρίτς Μπάαντε. Κατ' αυτόν η ειρηνική συνύπαρξη στηρίζεται στη διπλή διατύπωση.

1) Δε θέλω τα εδάφη σου και εσύ δε θέλεις τα δικά μου.

2) Ακόμα, όμως, δε θέλω να σε παρακινήσω και μάλιστα να σε εκβιάσω να δεχτείς το σύστημά μου και συ οφείλεις να μη με παροτρύνεις ή και να μη με εξαναγκάσεις μάλιστα να δεχτώ το σύστημά σου.

Αλλά το περιεχόμενο της ειρηνικής συνύπαρξης δεν καλύπτεται με τις δυο αυτές απαγορεύσεις, υπάρχει και πέρα από κει, ένα θετικό έργο που οφείλουν τα κράτη να κάνουν πράξη, όπως το να αποκλείσουν τον πόλεμο σαν μέσο επίλυσης των μεταξύ των κρατών διαφορών. Να επιδιώξουν ανάπτυξη εμπορίου και την ανάπτυξη πολιτιστικών σχέσεων, την οικονομική και επιστημονική συνεργασία.

Έτσι μια πληρέστερη διατύπωση του περιεχομένου της ειρηνικής συνύπαρξης είναι οι πέντε αρχές του Μπαντούγκ. Αυτές είναι:

- 1) Αμοιβαίος σεβασμός της εδαφικής ακεραιότητας και εθνικής κυριαρχίας.
- 2) Μη επέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις των άλλων χωρών.
- 3) Αποφυγή επιθετικών ενεργειών.
- 4) Ισότητα και αμοιβαίο όφελος.
- 5) Ειρηνική επίλυση των μεταξύ των κρατών διαφορών.

Όσο για τον γενικό, πλήρη και ελεγχόμενο αφοπλισμό όλοι έχουμε μια ιδέα για το τι είναι περίπου. Εκείνο που παραμένει άγνωστο σε μας πάνω στο θέμα αυτό, κατά τη γνώμη μου, ίσως είναι αν πράγματι είναι πραγματοποιήσιμος ένας γενικός αφοπλισμός στην εποχή μας και το ποιοι αντιδρούν και γιατί σε έναν γενικό αφοπλισμό.

Ναι, αγαπητοί φίλοι, ο γενικός, πλήρης και ελεγχόμενος αφοπλισμός είναι σήμερα, αν και παλαιότερα ήταν ένα όνειρο, μια δυνατή, αναγκαία κι επιτακτική υποχρέωση, αν πράγματι το ανθρώπινο είδος θέλει να επιζήσει, αν θέλει να μην καταστραφεί και ούτε να καταστρέψει και τα δημιουργήματά του.

Παλαιότερα κυριαρχούσε η αντίληψη πως και ένας απλός περιορισμός της έκτασης των εξοπλισμών θα είχε σαν συνέπεια το ξέσπασμα μιας τόσο έντονης κρίσης που θα σάρωνε το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Σήμερα οι αντιλήψεις αυτές θεωρούνται σαν όχι σωστές, διότι έχει αποδειχθεί πρακτικώς από την ίδια την Αμερική πως μπορούν όχι μόνο περιορισμό των εξοπλισμών να πραγματοποιήσουν οι καπιταλιστικές χώρες αλλά και την πλήρη κατάργησή τους, χωρίς να ξεσπάσει καμιά οικονομική κρίση.

Σήμερα το υποστηρίζουν πολύ κατηγορηματικά όλοι οι επιστήμονες πως το σχέδιο ενός γενικού αφοπλισμού είναι πραγματοποιήσιμο και δυνατό χωρίς κανέναν κοινωνικό κίνδυνο από την ανεργία, διότι ανεργία δεν θα υπάρξει, αλλά, αντιθέτως, θα πραγματοποιηθούν μεγάλα οικονομικά και πολιτικά ωφελήματα για όλους τους λαούς ανεξαιρέτως.

Εκείνοι, όμως, που αντιδρούν σ' ένα γενικό αφοπλισμό είναι πρώτα πρώτα τα μονοπώλια. διότι τα μονοπώλια - δηλαδή τα μονοπώλια παραγωγής πολεμικού υλικού θα χάσουν και οικονομικά και πολιτικά από τον αφοπλισμό. Διότι η παραγωγή του πολεμικού υλικού τους δίνει τη δυνατότητα να πραγματοποιούν όχι μόνο τεράστια κέρδη, αλλά να τους εξασφαλίζει και την πολιτική κυριαρχία τους στον κρατικό μηχανισμό.

Γι' αυτό οι κύριοι αυτοί φωνάζουν και παραποιούν την πραγματικότητα.

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη πρόθεση για την αντίδραση στον αφοπλισμό, που προέρχεται και αυτή από τους προνομιούχους, του ταξικού καθεστώτος. Διότι αφού ο κρατικός μηχανισμός είναι το μέσο καταπίεσης των μαζών και το όργανο περιφρούρησης των συμφερόντων

των προνομιούχων τάξεων, είναι πολύ φυσικό να υποστούν εξασθένηση οι τάξεις αυτές από ένα γενικό αφοπλισμό, διότι είναι γνωστό σε όλους πως οι ένοπλες δυνάμεις σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες χρησιμοποιούνται όχι μόνο για την περιφρούρηση της ακεραιότητας της χώρας, αλλά και για να επιβάλουν και την εσωτερική πολιτική της κυρίαρχης τάξεως.

Όπως βλέπετε, αγαπητοί φίλοι της Ειρήνης, υπάρχουν πολλές δυσκολίες για την πραγματοποίηση ενός γενικού αφοπλισμού. Αλλά από έναν τέτοιο αφοπλισμό μόνο κέρδη θα προκύψουν προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων και προς όφελος όλων των λαών.

Μόνο ο γενικός, πλήρης και ελεγχόμενος αφοπλισμός είναι η πιο σίγουρη εγγύηση για την κατοχύρωση της Ειρήνης.

Και οι λαϊκές μάζες, όταν συνειδητοποιήσουν το γεγονός αυτό, να είστε σίγουροι, θα βρουν τον τρόπο και να τον επιβάλουν.

Ως συμπέρασμα λοιπόν όλων των μέχρι εδώ λεχθέντων βγαίνει ότι:

1. Με τις επιτεύξεις της σύγχρονης επιστήμης και της Τεχνικής, με την ισχύ και την ανάπτυξη που πήραν τα όπλα μαζικής καταστροφής, ανοίγονται δυο δρόμοι μπροστά στην ανθρωπότητα. Ο ένας μπορεί να την οδηγήσει στη γενική ευημερία, ο άλλος στον όλεθρο και τον αφανισμό.

- Αν η ανθρωπότητα είχε συνείδηση των δύο αυτών δυνατοτήτων κι ήταν στο χέρι της να διαλέξει το δρόμο που ήθελε, ποιο πραγματικά δρόμο θα διάλεγε; Ίσως ο απλός άνθρωπος που κρίνει τα πράγματα με την απλή αλλά καθαρία τετράγωνη λογική του να ξαφνιαστεί από το ερώτημα αυτό.

- Κι όμως και το ερώτημα αυτό στέκεται και η απορία του απλού ανθρώπου είναι δικαιολογημένη. Το ερώτημα στέκεται γιατί υπάρχουν σκοτεινές δυνάμεις που σπρώχνουν την ανθρωπότητα στον όλεθρο και την καταστροφή, χωρίς αυτή να αντιδρά στο βαθμό που μπορεί και πρέπει. Και είναι δικαιολογημένο το ξάφνιασμα του απλού ανθρώπου γιατί κανείς δεν διαλέγει την καταστροφή του.

Μα που καταλήγουμε με όλες αυτές τις σκέψεις; Μήπως στο αναπόφευκτο της καταστροφής και του πολέμου; Όχι φυσικά. Αντιθέτως.

Πιστεύουμε πως η ανθρωπότητα τελικά θα ακολουθήσει το δρόμο της Ειρήνης. Το σωστό δρόμο. Όμως, σε καμιά περίπτωση αυτό δεν πρόκειται να γίνει σαν μια ενστικτώδης κίνηση, αλλά ως αποτέλεσμα μιας συνειδητής επιμονής και όλο μεγαλύτερης πάλης που πρέπει ν' αναπτύξουν τα πιο ώριμα πολιτικά στοιχεία της κοινωνίας και που οφείλουν να συγκλονίσουν τις μάζες και να τις κάνουν να εγκαταλείψουν την αδρανή στάση τους, ώστε να δραστηριοποιηθούν για την κατοχύρωση της Ειρήνης.

2. Οι λαοί δεν έχουν συνειδητοποιήσει ούτε την καταστροφική δύναμη των σημερινών όπλων μαζικής καταστροφής, ούτε την αδυναμία του ανθρώπου να προστατευθεί από τα πυρηνικά πλήγματα, ούτε το πόσο κοντά στον πυρηνικό όλεθρο βρισκόμαστε. Γι' αυτό και υπάρχουν δυνάμεις που όχι μόνο ενδιαφέρονται για τη συνέχιση του ψυχρού πολέμου, αλλά και ακόμα το μίσος και ο φανατισμός τους οδηγεί στον πειρασμό να μετατρέψουν τον ψυχρό σε θερμό πόλεμο. Μα και μόνο η συνέχιση του ψυχρού πολέμου εγκλείει κινδύνους για την ανθρωπότητα, γιατί πάντα θα είναι δυνατό, είτε από λάθος, είτε από ατύχημα, είτε από ανεύθυνες πρωτοβουλίες να ξεσπάσει ένας πυρηνικός πόλεμος.

Φυσικά οι οπαδοί του ψυχρού πολέμου αντιπροσωπεύουν μόνο το 5% του παγκοσμίου πληθυσμού, ενώ το υπόλοιπο 95% ανήκει στις δυνάμεις της Ειρήνης. Έχουν τόση δύναμη στα χέρια τους όλοι αυτοί οι βιομήχανοι του πολεμικού υλικού και οι αφηνιασμένοι, που τους δίνει τη δυνατότητα να επιδρούν σημαντικά στην πολιτική ζωή των χωρών τους.

Οι λαοί όμως κάθε χώρας έχουν ιερή υποχρέωση και απέναντι στον εαυτό τους και απέναντι γενικότερα στο ανθρώπινο είδος, να περιορίσουν την πολιτική δύναμη των ισχυρών αυτών παραγόντων, για να μπορούν να ζουν οι ίδιοι περισσότερο ασφαλείς.

3. Όποιος αδρανεί στο πρόβλημα της Ειρήνης και δε βοηθά κάθε στιγμή στη συνειδητοποίηση από την πλευρά των μαζών, όχι μόνο της έκτασης των καταστροφών ενός πυρηνικού πολέμου, αλλά και της σημασίας που έχει η συμβολή του καθενός, στην πάλη για την κατοχύρωση της Ειρήνης, είναι ένοχος απέναντι στο ανθρώπινο γένος.

Ακόμα έχει υποχρέωση να επισημαίνει κάθε στιγμή από πού κινδυνεύει η ειρήνη, για να μπορεί να συγκεντρώνεται εκεί η προσοχή των φιλειρηνικών δυνάμεων.

Οι μικρούπολογισμοί, τα μικροσυμφέροντα που κυριαρχούν στη σκέψη των ανθρώπων στην καθημερινή ζωή του, πρέπει να παραμεριστούν και να παραχωρήσουν τη θέση τους στο πρόβλημα των προβλημάτων.

Στην πάλη για την κατοχύρωση της Ειρήνης. Αλλιώς μοιάζουμε με εκείνον που ενώ περιβάλλεται με φλόγες η οικοδομή που κατοικεί, αντί να τρέξει να βοηθήσει στο σβήσιμο της φωτιάς, αυτός ασχολείται με τη διακόσμηση του διαμερίσματός του.

Το ενδιαφέρον μας για την ειρήνη πρέπει να εκδηλωθεί αμέσως και να είναι διαρκές. Να εκδηλωθεί πριν αρχίσει η καταστροφή.

4. Διότι είναι ασύλληπτο αυτό που μπορεί να συμβεί. Δηλαδή το ότι μέσα σε μια ώρα όταν ξεσπάσει ο πόλεμος θα εκμηδενιστούν πλέον των 300 εκατ. άνθρωποι σύμφωνα με την εκτίμηση του φιλειρηνικού Προέδρου, μακαρίτη, πλέον, Kennedy.

Για τον σημερινό πόλεμο δεν είναι απαραίτητο να προηγηθούν επιστρατεύσεις, στρατηγικές συγκεντρώσεις των μονάδων ή και κήρυξη του πολέμου.

Ακόμα, αυτός μπορεί να ξεσπάσει οποιαδήποτε στιγμή. διότι έτσι πιστεύεται ότι μπορεί να αιφνιδιαστεί ο αντίπαλος, χωρίς ίσως να προλάβει καν να ανταποδώσει το χτύπημα.

Το κακό όμως είναι ότι αυτοί που σκέπτονται έναν τέτοιο τρόπο έναρξης πυρηνικού πολέμου, ξεχνούν το ότι υπάρχουν «αιχμαλωτιστές» πυραύλων, ότι δεν είναι γνωστές οι θέσεις των στρατηγικών πυραύλων του αντιπάλου και ότι η απάντηση είναι δυνατόν να εξαπολυθεί πριν ακόμα οι αντίπαλοι κώνοι πλήξουν το έδαφος του αντιπάλου.

Πρέπει δε ακόμα να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι δεν υπάρχει προστασία από τα πυρηνικά πλήγματα. Μοναδική προστασία από το πλήγμα της πυρηνικής καταστροφής είναι η απαγόρευση των όπλων μαζικής καταστροφής, η κατάργηση αυτού του ίδιου του πολέμου σαν μέσου επίλυσης των διαφορών μεταξύ των διαφόρων κρατών.

Η ειρηνική συνύπαρξη, η μοναδική σωτήρια κατάσταση για την ανθρωπότητα, θα πρέπει να νικήσει και να επισφραγισθεί με τον γενικό, πλήρη και ελεγχόμενο αφοπλισμό. Όσο θα υπάρχουν πυρηνικά όπλα, η ανθρωπότητα θα βρίσκεται κάτω από μια συνεχή τρομακτική απειλή.

Μας εκπλήσσει δε τρομερά η στάση εκείνων που, ενώ είναι γονείς και μάλιστα αγαπούν τους δικούς τους, αδιαφορούν για την απειλή του πολέμου ή ακόμη ακόμη παρασύρονται σε αντιειρηνικές εκδηλώσεις και πράξεις. Μια εξήγηση δέχεται η στάση των ανθρώπων αυτών, πως αγνοούν ότι έτσι προετοιμάζουν τον όλεθρο των προσφιλών τους προσώπων και τον δικό τους. Βέβαια, για μερικούς υπάρχει και η εξήγηση, πως ο τυφλός πολιτικός φανατισμός τους και η σύγχυση για τους σκοπούς του κινήματος της Ειρήνης τους σπρώχνει σε παράλογες αντιειρηνικές πράξεις.

Ωστόσο, το κίνημα της Ειρήνης είναι η πιο καθολική υπόθεση που αφορά όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις, κοινωνικής θέσεως, φυλής, θρησκείας, ηλικίας και φύλου. Η κατοχύρωση της Ειρήνης μόνο με τις συνδυασμένες προσπάθειες όλων των ανθρώπων μπορεί να πραγματοποιηθεί. Και είναι μεγάλη δουλειά μέσα στην κοινωνία των αντιτιθεμένων συμφερόντων να βρεθεί η συνισταμένη των επιθυμιών και επιδιώξεων, ώστε να εξασφαλιστεί η συνεργασία όλων αυτών των φιλειρηνικών δυνάμεων.

Αν η Παγκόσμια Κίνηση για την Ειρήνη περιοριστεί στα πλαίσια μια μόνο πολιτικής παρατάξεως, αυτό θα οφείλεται στην αδυναμία του ιδίου του Κινήματος της ειρήνης να ξεπεράσει το τεχνητό φράγμα που δημιουργούν

όσοι έχουν συμφέροντα από την προώθηση της ψυχροπολεμικής πολιτικής.

Ο γενικός, πλήρης και ελεγχόμενος αφοπλισμός είναι πραγματοποιήσιμος. αν πραγματοποιηθεί - και αυτό εξαρτάται από εμάς - δεν πρόκειται να δημιουργήσει επιζήμια προβλήματα στην κοινωνία. επιζήμιες καταστάσεις θα δημιουργήσει για τους μονοπωλητές και στους πολεμοκαπήλους, που έτσι θα λήξει η βασιλεία τους.

Παράλληλα δε, θα δημιουργηθούν όλες οι προϋποθέσεις για άνοδο και γενική ευημερία όλων των λαών και όλων των ανθρώπων.

Το βασικό, λοιπόν, ερώτημα που μπαίνει σήμερα είναι αν είναι δυνατή η κατοχύρωση της Ειρήνης.

Και στο ερώτημα αυτό πρέπει, αλλά και υποχρεούται, ο καθένας μας να δώσει θετική απάντηση, εφόσον υπάρξουν ορισμένες προϋποθέσεις.

- Ποιες είναι, όμως, οι προϋποθέσεις αυτές;

Είναι το πώς όλοι οι παράγοντες που ενδιαφέρονται για την Ειρήνη να κάνουν το καθήκον τους. Δηλαδή να παλεύουν επίμονα και συστηματικά για την Ειρήνη χωρίς να σταυρώσουν τα χέρια τους ούτε στιγμή.

Αυτό ενδιαφέρει ιδιαίτερα τη δράση των λαϊκών μαζών μέσα στις καπιταλιστικές χώρες και πιο πολύ ακόμα μέσα στις χώρες εκείνες που το ψυχροπολεμικό κλίμα βρίσκεται σε κάποια έξαρση.

Συμβαίνει δε με τον πυρηνικό πόλεμο ότι και με την συγκοπή, που μετά το κακό δεν υπάρχει δυνατότητα σωτηρίας.

Έτσι και με τον πυρηνικό πόλεμο. Αν η ανθρωπότητα τον αφήσει και ξεσπάσει θα τον πληρώσει ακριβά. Πολύ ακριβά μάλιστα.

Ωστόσο, η ανθρωπότητα μπορεί να εμποδίσει τον πόλεμο, μπορεί να κάνει ακόμα κάτι περισσότερο. Να τον αποκλείσει για πάντα. Αρκεί να δραστηριοποιηθεί και να παλέψει επίμονα και με αυταπάρνηση.

Τα ιλιγγιώδη ποσά που ξοδεύονται στους εξοπλισμούς δεν είναι αναγκαία για την Εθνική Ανεξαρτησία των λαών, ούτε για την περιφρούρηση των ηθικών αξιών στις οποίες πιστεύουν. Είναι αναγκαία μόνο για τον πλουτισμό ορισμένων ανθρώπων, ορισμένων πολεμοκάπηλων. Στη σημερινή εποχή δεν έχει θέση το ρωμαϊκό ρητό (*si vis pacem, para bellum*) «αν θέλεις ειρήνη, παρασκεύαζε τον πόλεμο». Αντίθετα η προετοιμασία του πολέμου οδηγεί πάντα στον πόλεμο και την καταστροφή.

Στη σημερινή εποχή έχει θέση το ρητό «ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ - ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ». Παρασκεύαζε κατά τη διάρκεια της Ειρήνης - Την Ειρήνη και όχι τον πόλεμο.

Παρασκεύαζε τον γενικό, πλήρη και ελεγχόμενο αφοπλισμό και όχι τον μονομερή αφοπλισμό. Διότι ο αφοπλισμός θα απαλλάξει τους λαούς όχι μόνο από τα ασήκωτα οικονομικά βάρη, αλλά και από την πυρηνική καταστροφή.

Ποτέ στην ιστορία του ο άνθρωπος δεν εξουσίασε τόσο τεράστιες δυνάμεις όπως αυτές της πυρηνικής ενέργειας, όμως αυτές μπορούν όχι μόνο να του εξασφαλίσουν την πιο πλατιά και πλήρη ανθρώπινη ευτυχία - αλλά και να του προκαλέσουν τον αφανισμό του. Ποιες από τις δύο αποστολές θα λάβει η πυρηνική ενέργεια στο μέλλον εξαρτάται από τη λογίκευση ή τον παραλογισμό αυτού του ιδίου του ανθρώπου.

Ποτέ στην ιστορία και ιδιαίτερα στη δική μας ιστορία δεν κινητοποιήθηκαν τόσες μάζες υπέρ της Ειρήνης, όσο τον τελευταίο καιρό. Αυτό φάνηκε πέρυσι με τη Μαραθώνια πορεία.

Διότι, αγαπητοί φίλοι, οι πορείες Ειρήνης γίνονται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης εκτός από την Ισπανία και την Πορτογαλία.

Οι πρώτες πορείες στον κόσμο οργανώθηκαν από διάφορες φιλειρηνικές οργανώσεις. Το 1960 όμως ιδρύεται το ισχυρό μαζικό κίνημα - το Κίνημα για τον πυρηνικό αφοπλισμό, στο οποίο συγχωνεύθηκαν οι περισσότερες μικρές οργανώσεις. Επικεφαλής του κινήματος αυτού είναι ο αιδεσιμότατος Kollino του καθεδρικού ναού Αγίου Παύλου του Λονδίνου, εξέχουσα παγκόσμια φυσιογνωμία.

Εκτός από το Κίνημα για τον πυρηνικό αφοπλισμό υπάρχει το εξ ίσου ισχυρό Κίνημα «η επιτροπή των 100» με επικεφαλής τον φιλόσοφο λόρδο B. Russel η οποία έχει δικές της απόψεις σε ότι αφορά την τακτική του φιλειρηνικού αγώνα, ακολουθώντας την τακτική την λεγόμενη «πολιτική της ανυπακοής» απέναντι στους νόμους.

Η πορείες οργανώνονται βασικά από το Κίνημα για τον πυρηνικό αφοπλισμό, μετέχουν όμως σ' αυτές κάθε λογής συνδικαλιστικές, θρησκευτικές ή πολιτικές οργανώσεις, φθάνει να τάσσονται υπέρ του πυρηνικού αφοπλισμού. Όποιος θέλει παίρνει μέρος στις πορείες αυτές, είτε σαν άτομο, είτε σαν οργάνωση. Οι αριθμοί των τελευταίων χρόνων δείχνουν πως αυτοί που θέλουν να πάρουν μέρος στις διάφορες πορείες γίνονται όλο και περισσότεροι, όλο και μαζικότεροι.

Η Ελλάς, αν και με ένα χρόνο μόνο ενεργό συμμετοχή στο παγκόσμιο κίνημα των πορειών, κρατάει τα σκήπτρα στις πορείες με την περυσινή Μαραθώνια πορεία. Διότι η περυσινή Μαραθώνιος πορεία έλαβε χαρακτήρα πολεμικών επιχειρήσεων σε όλη την Αττική. Την αξέχαστη εκείνη Κυριακή λειτούργησαν ξανά τα φασιστικά μπλόκα, τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, οι κλούβες. Πάνω από 2.000 οι συλληφθέντες και πάνω από 300 οι τραυματίες.

Η πορεία της Ειρήνης, έστω και συμβολικά από τον ήρωα Μαραθωνοδρόμο Γρ. Λαμπράκη, έγινε, μολονότι η τότε κυβέρνηση έλαβε μέτρα που ούτε στην κατοχή δεν είχε γνωρίσει ο Ελληνικός λαός.

Με την κραυγή «νενικήκαμεν» οι οδοιπόροι της Ειρήνης εξέφραζαν όλο το βράδυ στους δρόμους της Αθήνας την υπερηφάνεια τους και το μεγάλο

ενθουσιασμό για την μεγαλειώδη επιτυχία της πρώτης φιλειρηνικής εκδηλώσεως του ελληνικού λαού και την αποδοκιμασία τους για τους κυβερνητικούς βανδαλισμούς.

Η αγάπη του ελληνικού λαού για την Ειρήνη κατόρθωσε να κινήσει όλες τις πρωτοφανείς στρατιωτικές επιχειρήσεις και να ανατρέψει τα σχέδια των πολεμοκαπήλων για την απαγόρευση τη Μαραθωνίου πορείας.

Για την περυσινή Μαραθώνιο πορεία μίλησε ολόκληρη η ανθρωπότητα διότι ήταν το πρώτο ουσιαστικό ξεκίνημα των δυνάμεων της Ειρήνης και η πρώτη επίθεσις των δυνάμεων της βίας, ήταν το πρώτο φιλειρηνικό αίμα.

Ο πόθος του δημοκρατικού λαού μας δια την περυσινή πορεία Ειρήνης πραγματοποιήθηκε συμβολικά από τον Μεγάλο ήρωα και Μαραθωνοδρόμο Γρ. Λαμπράκη.

Διότι ο Γρ. Λαμπράκης την ημέρα εκείνη, πριν καν γίνει ακόμα μάρτυρας, έγινε το σύμβολο ενός ανθρώπου που έχοντας πλήρη συναίσθηση του χρέους του, δεν υποχώρησε, δεν έκανε τον παραμικρό συμβιβασμό με το ιδανικό του και το ιδανικό του Γρ. Λαμπράκη ήταν η Ειρήνη.

Ένα ιδανικό που τον έφερε μοναδικό και πρώτο οδοιπόρο της Ειρήνης στον Τύμβο του Μαραθώνα, φωνάζοντας «νενικήκαμεν», σηκώνοντας, θες από προαίσθηση, θες από πίστη, θες από τη διάθεση να προκαλέσει τη μοίρα, με χέρια, πόδια, κορμί και κεφάλι, έναν πελώριο Σταυρό.

Ίδιος Εσταυρωμένος της Ειρήνης

Στο πρόσωπο λοιπόν του άξιου αυτού γιου της Ελλάδος Γρ. Λαμπράκη όλοι μας σύσσωμοι πρέπει να κινητοποιηθούμε ώστε να γίνει Παλλαϊκή η συμμετοχή του Ελληνικού λαού στη φετινή δεύτερη Μαραθώνιο πορεία Ειρήνης.

Το δικό μας χρέος, σαν Λαμπράκηδες, στη συμμετοχή της φετινής πορείας θα είναι διπλό.

Πρώτον, θα πρέπει να συμμετάσχουμε εν ονόματι της ζωής που υπάρχει πάνω στη γη, εν ονόματι της ευτυχίας όλων των ανθρώπων και κατά συνέπεια και της δικής μας, εν ονόματι της νέας γενιά και εκείνης των παιδιών μας, εν ονόματι τέλος της λογικής και της προόδου.

Εμείς οι Νέοι είμαστε και πρέπει να είμαστε υπέρ της Ειρήνης. Εμείς οι Νέοι πρέπει να επιθυμούμε να ζούμε μέσα σε μια κοινωνία όπου βασιλεύει η Ειρήνη, η εργασία, η ελευθερία, η ισότητα, η αδερφοσύνη και η ευτυχία όλων των ανθρώπων, σε μια κοινωνία όπου βασιλεύουν τα ιδανικά του Λαμπράκη.

Δεύτερον, πρέπει να συμμετάσχουμε εν ονόματι της μνήμης του μεγάλου ήρωά μας γρ. Λαμπράκη, εν ονόματι της μνήμης του μεγαλομάρτυρα Μαραθωνομάχου της Ειρήνης Γρ. Λαμπράκη, που

*πέφτοντας κάτω από τα δολοφονικά χτυπήματα των πολεμοκαπήλων
φώναζε:*

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ - ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

*Ναι, αγαπητοί φίλοι, φίλοι της ειρήνης και της προόδου πιστεύω ότι αυτή
η διπλή αποστολή θα μας φέρει όλους στις 10 του Μάη και πάλι
πιασμένους χέρι χέρι για να σώσουμε αυτή τη φορά όχι μόνο την Ελλάδα,
αλλά ολόκληρη την ανθρωπότητα.*

Ζήτω η Ειρήνη - Ζήτω η ειρηνική συνύπαρξη των λαών

ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΛΗΟΤΑΚΗ

ΑΣΚΙ 1051.01.00032

"ΕΙΡΗΝΗ"

Αγαπητοί φίλοι,

Δεν ξέρω αν κάνω καλά που σας ονομάζω έτσι, μα μια και είμαστε όλοι φίλοι της ειρήνης, παίρνω το θάρρος να σας προσφωνήσω μ' αυτό τον τρόπο. Λοιπόν, αγαπητοί μου φίλοι, η πρώτη αυτή συγκέντρωσή μας είναι ο καρπός μιας μακροχρόνιας προσπάθειας και μάλιστα όχι πολύ εύκολης, διότι το σπάσιμο της φοβίας ήταν και παραμένει το σοβαρότερο εμπόδιο. Η συγκέντρωση αυτή είναι ο καρπός μιας κοινής επιθυμίας, ενός κοινού ιδανικού, της μεγάλης μας αγάπης προς την ειρήνη.

Εν ονόματι, λοιπόν, της ζωής που υπάρχει πάνω στη γη, της ευτυχίας όλων των ανθρώπων και κατά συνέπεια και της δικής μας, εν ονόματι της νέας γενιάς, της δικής μας γενιάς και εκείνης των παιδιών μας, εν ονόματι της λογικής και της προόδου έρχομαι να σας ευχαριστήσω για την αξιέπαινη ευγενική προσπάθειά σας να παραβρεθείτε σ' αυτή την πρώτη συγκέντρωση. Η υπόθεση της ειρήνης άρχισε και οφείλει να τραβάει την προσοχή όλης της νεολαίας, όλων των ιδεολογιών.

Ειρήνη για τη νεολαία θα πει άσβεστο παλμό προς δημιουργία, πραγματοποίηση όλων των ονείρων που τρέφει κάθε νέος, θα πει όμως και κάτι άλλο, κάτι πιο απλό, πιο χειροπιαστό, θα πει σώα σπίτια, θα πει πόλεις όρθιες και σχολειά στημένα, θα πει χωράφια καλλιεργημένα και συνέχιση του πολιτισμού μας, θα πει όχι άλλες Χιροσίμα, όχι άλλα Ναγκασάκι, θα πει τελειωμό της φτώχειας, της ανεργίας, της υποασχόλησης και της μετανάστευσης.

Ο μεγάλος Βίκτωρ Ουγκώ έλεγε «η ειρήνη είναι η αρετή της προόδου, ενώ ο πόλεμος το έγκλημά της. Μα ο καθένας από μας γνωρίζει πολύ καλά ότι εν καιρώ ειρήνης οι νέοι θάβουν τους γέροντες, ενώ εν καιρώ πολέμου οι γέροι θάβουν τους νέους».

Γι' αυτό η ειρήνη και ο γενικός, άμεσος αποπλισμός είναι η επιθυμία όλων μας. Είναι η φλογερή απαίτηση της νεολαίας.

Εμείς οι νέοι είμαστε και πρέπει να είμαστε υπέρ της ειρήνης. Εμείς οι νέοι πρέπει να επιθυμούμε να ζούμε μέσα σε μια κοινωνία όπου βασιλεύει η ισότητα, η ειρήνη, η εργασία, η ελευθερία, η αδερφοσύνη και η ευτυχία όλων των ανθρώπων.

Γι' αυτό και όσοι νέοι διάλεξαν ή πρόκειται να διαλέξουν το δρόμο της φιλειρηνικής πολιτικής, πρέπει να γνωρίζουν ότι ο δρόμος τους δεν είναι καθόλου στρωμένος με ρόδα, μα ένας δρόμος γεμάτος από μικρά και μεγάλα εμπόδια που τα θέτουν οι μιλιταριστές και οι βιομήχανοι του πολέμου και της αισχρής εκμετάλλευσης. Μα είναι ο μοναδικός δρόμος, ο μοναδικός σωστός δρόμος, το επαναλαμβάνω.

Ένας νέος παγκόσμιος πόλεμος δεν μας μοιάζει καθόλου με τους προηγούμενους. Τα σημερινά όπλα μαζικής καταστροφής έχουν γίνει χιλιάδες φορές ισχυρότερα.

Σήμερα δεν απειλούνται μόνο μερικά εκατομμύρια ανθρώπων, σήμερα απειλείται ολόκληρο το ανθρώπινο γένος και ολόκληρος ο πολιτισμός μας. Αρκούν μερικά λεπτά της ώρας και λίγες βόμβες για να καταστρέψουν τη μικρή μας Ελλάδα, που χάρη στην ξενόδοουλη πολιτική της έχει μετατραπεί σε προκεχωρημένο φυλάκιο της αμερικανικής άμυνας.

Κατά συνέπεια είναι χρέος μας να αγωνιστούμε για την ειρήνη, για τη σωτηρία της πατρίδας μας, για τη σωτηρία της ζωής μας και εκείνης των παιδιών μας.

Πρέπει, όμως, να καταλάβουμε καλά και να δώσουμε να το καταλάβουν όλοι, ότι από εμάς τους ίδιους και από τις ενέργειές μας εξαρτάται εάν θα υπάρχει ειρήνη πάνω στη γη ή εάν η ανθρωπότητα θα μπλεχτεί στα δίχτυα ενός νέου παγκοσμίου πολέμου. Εμείς οι νέοι πρέπει να το πιστέψουμε βαθιά ότι στη νέα ιστορική εποχή οι δυνάμεις της ειρήνης πρέπει να φτάσουν στο σημείο να είναι σε θέση να προλάβουν την έκρηξη ενός νέου παγκοσμίου πολέμου.

Είναι, όμως, τραγικό σφάλμα να πιστεύουμε ότι η δυνατότητα αυτή δύναται να πραγματοποιηθεί από μόνη της, αυτομάτως.

Χρειάζεται να αγωνιστούμε σκληρά για την ειρήνη. Χρειάζεται να οργανωθούμε καλά και να εξαπλωθούμε παντού.

Εάν θα υπάρχει ειρήνη ή πόλεμος δεν εξαρτάται από πομπώδεις φράσεις. Η σωτηρία της ειρήνης εξαρτάται από τα συμπαγή και πλήρως λαμβανόμενα μέτρα, από την πλατειά συμμετοχή του λαού και ιδιαιτέρως της νεολαίας.

Η επιτυχία, δε, της συνένωσης των σκόρπιων φιλειρηνικών δυνάμεων εξαρτάται από τους ελάχιστους πρωτοπόρους αγωνιστές. Μόνο από τους αγωνιστές της ειρήνης εξαρτάται η ευτυχία της ανθρωπότητας της κοινωνίας μας.

Είναι αδύνατον να κρύψουμε πλέον από τους λαούς τη μεγάλη αλήθεια και αναγκαιότητα της φιλειρηνικής πολιτικής όπως μας είναι αδύνατον να κρύψουμε με το δάκτυλό μας τον ήλιο. Η Ευρώπη και οι λαοί της που έχουν ζήσει τον πρώτο και τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο θα πρέπει να δώσουν ένα παράδειγμα λαμπρό και συμπαγές εναντίον του κινδύνου ενός νέου πολέμου. Η πρωταρχική παραχώρηση, δε, για μια σταθερή ειρήνη είναι ένας γενικός και πλήρης αποπλισμός κάτω από διεθνή αυστηρό έλεγχο.

Σκοπός είναι να γίνουμε οι πρωτεργάτες στο πλάτεμα μιας φιλειρηνικής πολιτικής συνείδησης που θα καταδικάζει κάθε μορφή εκμετάλλευσης, πυρηνικό πόλεμο, πολεμικούς εξοπλισμούς.

ΑΣΚΙ 1051.01.00049
ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΛΗΟΤΑΚΗ